

Oscar Rinell
17 Fu Shan Road
T s i n g t a o.
Shantung. China.

Göteborg den 31 jan. 1951.

Käre Oscar!

Det är allt för länge sen du fick en hälsning från mej. Jag skrev den 26 dec. och jag hoppas att du fått brevet. Jag håller alltfört på på att du inte behöver erkänna mina rader. Nämnar det bara.

Vi ha just haft ett distriktmöte - det 70:nde årsmötet. Och det var bra. Rudén och jag och någratill talade. Och att det kändes go gott det förstår du. Denne Rudén är något alldeles fantastiskt. Det är som om han kunde lyfta vilket möte som helst nästan till vilken höjd som helst. På söndag förm. rörde han sej med Jes. 40:de kap. och dess senare hälft kanske. Allting låg nere i hans folk och allt var elände. Då reser han sej och sjunger denna lovsång. Så erinrade han om hur det var för Händel, då han skapade sin "Messias"! Han levde i fullständig misär. Jag tror att han var både sjuk och fattig. Fordringsägarna jagade honom och allt var liksom slöt. Då reser Händel sej upp på sina fötter och sjunger "Hallelujakören"! Nu kan du lägga ut texten bäst du vill. Rudén höll på söndagsmiddagen ett tims långt allmänt orienterande m-föredrag, omspannande alla de länder där vi ha eller komma att ha något jobb för Gud. Rudén bodde hos mej och jag bodde på Stockholmsgatan. Han trivs i mitt varelse där han rår sej själv. Den 15-20 febr. skall han få en son av Kerstin eller en dotter. Det är inte alldeles klart ännu vilket det blir. Dom ha tre flickor förut.

Olle har just varit hos mej en stund. I morron kl. 12 går Gripsholm igen till New York via Bremer-Hafen och Halifax. Dom hade en fruktansvärd resa näri från förra gången. Och Olle var sjuk en dag. Men så fick han något medel av doktorn och så klarade han alla de följande stormarna. Och hemresan hade varit bra. Han hade bara haft 12 tim. i New York denna gång. Men något mer får han väl härnäst. Det är i alla fall roligt att han kommit ut ett tag. I vår skall han in i lumpen och vem kan veta var det slutar.

Roy har jag inte sett på några dag. Han jobbar hårt, men skall väl få det lite lindrigare snart. Han mår i alla fall bra. Tvättar sina kläder gör han själv. Det är käckt.

Ingessons fick en tös här om dan. Hon heter Borghild och det blir deras verkliga Göteborgs-minne. Må det bli ett ljust sådant! F. ö. så är väl det ljusaste hos Ingesson hans hustru och hans barn!!! I mitten eller slutet av mars flyttar dom väl. Vi ha ännu ingen efterredare. Närppedikantkommittén granskade Manne Lundgrens svar lite närmare, så fann dom att han faktiskt inte riktigt stängt igen dörren. Där kunde finnas rum för ett samtal på frågan. Och ett sådant skall David Börjesson ha med honom, då han snart kommer till Stockholm. L. menade att då vi ville ha svar så snart, så måste han säga "nej" Och jag undrar nog om han alls kan tänkas ta den kallelse. Jag sa till David att han för all del skulle säga honom precis hur det är här, så att han inte kommer hit och blir besviken. Ja, sa David, jag har sagt honom att "här ligger allting nere!" Och det är ju tillräckligt starka ord. Jag tror nog att Manne hade en uppgift här om han kom. Vem ska vi annars få? Yngve Adolfsson är ju ett bra namn. Men han tackade nej till Tabernaklet, Gbg, för något år sen.

Jag har just haft ett 4-rioders samtal med Frida och Kalle Solberg. Dom vistas på Hultafors Sanatorium, där man arbetar efter Skodsborgmetoden. Kalle är ganska skral. Han har hela den gångna hösten haft högt blodtryck och varit mycket trött och har hållit sej mest hemma. Nu har dom varit på H. i 1½ vecka. I toradags talade

jag vid dom båda i tel. och då lät det rätt bra. Men på fredag
morrn, då Kalle skulle gå upp, föll han omkull på golvet. Frida
hade inte kunnat få något rum i samma våning, så Kalle hade till
yttermera visso låst dörren om sej. Hur det var så kravlade han
sej till dörren och fick upp den. Han hade så högt som 270 i blod-
tryck, vilket doktorn inte låtit honom veta. Då hade dom kanske va-
rit lite försiktigare. I dag var ia alla fall trycket 240, kanske
något mindre. Och han hade varit ute och gått på någon brygga eller
vad dom kallade det en liten stund i går och i dag. Men han ligger
heist. Det är rätt underligt att Kalle håller på att ta slut så
där. Man har knappast hunnit vänja sej vid det. Men på H. äter dom
ju "gräs" som Kalle säger och kanske dom kan få ner blodtrycket och
hjalpa upp Kalle.

Huden sa att dom telegraferat att dom önskar dej hem. "Kommer du ej
snart? Kommer du ej snart"? Mel. Kvittrande lärka, som våren bebä-

dar. Kan du den? Jag undrar om du i så fall kan resa via Hella.
Ja, det vore allt gott om du kom nu - någonstans. Men jag vet ju
att du avvaktar fingervisning från högre ort. Gud signe dej.
Jag skulle ha skickat dej VP., men jag är faktiskt lite oviss om
hur jag skall göra. Hella har kanske gjort det om hon funnit det
lämpligt, för dom har den hos Dodo, om jag inte minns fel.
Nu ha vi snart Hella hemma. Och jag hoppas att kon kommer upp sej
så småningom. Hon är ju redan uppåt. Kom bara du också, så bleve
hon väl hundraprocentig människa. Men hon gör ju inte alls anspråk
på det, så länge du själv vet vad du skall göra.
Så de tusende hälsningar från oss alla och

Den Lirga

Visa till Ruth Colldén den 29/12 1950.

Förf. Maj Zandhers.

Mel. "Gubben Noak"

Ruth Colldén hon, Ruth Colldén hon är ett hederskvinns!
Annars Alderns dagar
andras kraft försvagar.
Men hos henne, men hos henne ingen ålder finns.

Ruth hon går, Ruth hon går fram med fasta fjät.
Detta vi beundra.
Bleve hon så hundra
klev hon väl, klev hon väl lika fort ändå för det.

Ölskrokstorget, Ölskrokstorget är ditt mål var dag.
Ibland stolar, bänkar,
pedestaler, skankar
du dig aväljer och försäljer alla möbelslag.

Uti kyrkan hämtas styrkan, nåtting får din själ.
Intet möte utan
att man där ser Ruthan.
Nu dock mången saknar sången fill ditt stränkaspel.

Ej blott själen, ej blott själen odlas utav Ruth.
Rödbetor, potatis
växer nästan gratis
på den åker, dit hon åker varje sommar ut.

Trött och ledsen, trött och ledsen ser man aldrig Ruth.
Hon var sommar trampar
cykeln och sen kampar
medan andra inne vandra och se frusna ut.

"Solen flammar, Bergets kammar" sjung den med oss Ruth!
Vi vill gärna åter
höra hur den låter
gamla sången, som du mången gång stämt upp förut.

Alla hundra här beundra nog din glada min
och din kraft obruten
och i nacken knuten,
som du vrider alla tider lika jämn och fin.

Kära Hella och David!

I lördags skickade jag er denna visa. Jag tyckte att det var så roligt att ni skulle få den så där bums. Jag skrev nämligen några tiotal avskrifter, vilka skulle delas ut bland de 92 sjungande gästerna på Libanon i går, och i sista omgången satta jag in 2 aerogram för att tillställa er. Men hur lessen blev jag inte då det upptäcktes att jag uteslutit en vers och blandat ihop ett par andra eller hur det nu var. Ovanstående är nog i alla fall rätt. Hoppas med de innerligaste hälsningar ätte

Göteborg den 1 jan. 1951.

Rim Fulla + Drott + Fulla m enja:

Hellen Rinell, 11342 church str., Chicago 43. Ill. U.S.A.

David Colldén, S.B.M. Boshwe. Buna via K u t u, Lukenie. Congo Belge.

Visa till Ruth Colldén den 29/12 1950.

Text av Maj Zanders.

Mel. "Gubben Noak"

Ruth Colldén hon, Ruth Colldén hon är ett hederskvinnu!
Annars ålderns dagar
andras kraft försvagar.
Men hos henne, men hos henne ingen ålder finns.

Ruth hon gångar, Ruth hon gångar fram med fasta fjät.
Detta vi beundra
bleve hon så händra
kleve hon väl, klev hon väl lika fort för det.

Olskrokstorget, Olskrokstorget är ditt mål var dag.
Ibland stolar, bänkar,
pedestaler, skänkar
du dig dväljer och försäljer alla möbelslag.

Uti kyrkan hämtas styrkan, näring får din själ.
Intet möte utan
att man där ser Ruthan.
Nu dock mången saknar sången till ditt strängaspel.

Ej blott själen, ej blott själen odlas utav Ruth.
Hon var sommar trampar
cykeln och sen campar
medan andra inne vandra och se frusna ut.

"Solen flammor", bergets kammar", sjung den med oss Ruth!
Vi vill gärna åter
höra hur den låter
gamla sången, som du mången gång stämt upp förut.

Alla hundra här beundra nog din glada min
och din kraft obrutan
och i nacken knuten,
som du wrider alla tider lika jämn och fin.

Ovanstående sjöngs på Ruths 60-årsdag den 29/12 1950 kl. 7 på
morgonen av Mirjam Jonsson, Maj Zandhers, Gittan Sahlin och Stella
Andréasson. I dag är det den 30/12 och i morron samlas väl närma-
re ett hundratal vänner kring Ruth på Libanon kl. 12.30 till körk-
kaffe. Vi få sjunga hur mycket som helst, men inga tal få hållas
enligt jubilarens egen bestämmelse. Mer därom en annan gång.

Harx Fick i går avis om Hellas biljett till "Stockholm" från
New York den 23 mars 1951. I början av nästa vecka inbetalar jag
200:- doll. eller kr. 1.036:- till SAL:s kontor här i Gbg och hon
får strax därpå sin biljett. Pengarna får jag omedelbart från Exp.
De tusende nyårshälsningar till er alla åtte

Ruth Linde